

Mál nr. 442/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.****Ágreiningur um rétt til endurgreiðslu launa skv. 2. mgr. 17. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993.****Gögn.**

Málskot, móttakið 29.12.2020, ásamt fylgigögnum.
Bréf V, dags. 14.1.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

A, starfsmaður M, varð óvinnufær 3. september 2018 eftir að bifreiðinni B var ekið aftan á bifreið hennar. Er A sögð hafa verið óvinnufær til 31. október sama ár. Var A sagt upp störfum hjá M 20. september sama ár, þar sem óvíst var talið hvort hún gæti mætt aftur til starfa að óvinnufærnitímabilinu loknu. Hinn 12. október mun nýr starfsmaður hafa verið ráðinn til að sinna þeim störfum sem A hafði gegnt. Eftir að hafa aukið tímabundið við yfirvinnu þeirra starfsmanna sem hafi hlaupið í skarðið fyrir A, hafi M ekki átt annan kost en að ráða nýjan starfsmann í starfið.

M telur sig hafa tapað rúmlega einni milljón króna vegna slyssins sem A varð fyrir að því er virðist vegna greiðslu veikindalauna til A, launagreiðslna til hins nýráðna starfsmanns á sama tíma og yfirvinnugreiðslna til annarra starfsmanna. Af þeim sökum hefur M krafist bóta fyrir tjónið úr ábyrgðartryggingu B hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu. Kveður V umræddan árekstur 3. september 2018 hafa verið mjög vægan og ekkert tjón hafi orðið á þeim bifreiðum sem hlut áttu að máli. Því sé ósannað að A hafi orðið fyrir líkamstjóni við áreksturinn, en læknisvottorð um óvinnufærni hennar hafi fyrst borist eftir að henni hafði verið sagt upp störfum hjá M. Enn fremur sé ósannað að M hafi orðið fyrir auknum útgjöldum vegna fjarvista A.

Álit.

Krafa M er reist á 2. mgr. 17. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, en samkvæmt því ákvæði getur vinnuveitandi, sem greitt hefur slasaða laun eða aðrar launatengdar greiðslur vegna líkamstjóns, krafðið hinn skaðabótaskylda um endurgreiðslu að því marki sem vinnuveitandi hefur orðið fyrir fjártjóni vegna slíkra greiðslna.

Engin læknisfræðileg gögn liggja fyrir í málinu sem staðreyna að fjarvist A frá vinnu 3. september til 31. október 2018 megi rekja til umrædds árekstur. Enn fremur hafa engin haldbær sönnunargögn verið lögð fram sem sýna fram á að M hafi orðið fyrir auknum útgjöldum vegna fjarvistanna. Eins og málið liggur fyrir og gegn andmælum V telst því ósannað að M hafi orðið fyrir fjártjóni sem hann getur krafðið úr ábyrgðartryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar B hjá V.

Reykjavík, 16. febrúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.